

Møens-Routen skulde være saaledes belyste, at Tanken nu maa afvises. Jeg tror, vi vilde staa os ved at undersøge, om der ikke er Betingelser for, at denne Route kan gennemføres, og om den ikke vil byde saadanne Fordele, at det var værd at bygge den. I alt Fald stiller det sig saaledes for mig, at jeg ikke vil kunne give Lovforslaget min Stemme. Det vil nemlig præjudicere den Ordning, som jeg og Egnene dernede ønske, og som vi tro vil være til den største Fordel ikke alene for disse Egne, men i Virkeligheden for hele Landets Trafik, ogsaa den udenlandske.

Formanden: Under Mødet er omdelt et Underændringsforslag af *Birch* til det subsidiaire Ændringsforslag til § 4 saalydende: „I det subsidiaire Forslag udgaar i 2det Stykke, 2den Linie, Ordene: „og Ladning.“

Dette Underændringsforslag kan ikke komme til Behandling nu uden med Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Frederiksen: Jeg mindes ikke i al den Tid, jeg har været Medlem af dette høje Ting, og det er nu en Del Aar, at en saa stor og betydningsfuld Sag er bleven forceret saa stærkt frem som denne. Sagen blev forelagt her den 9. Marts. Den 14. nedsattes der et Udvalg, og 8 Dage efter tog Tinget Paaskeferie i 8 Dage. Allerede den 2. April afgav Udvalget sin Betænkning. Altsaa, Udvalget har ikke haft mere end omtrent 12 Dage til det Arbejde, det har haft at udføre.

Det vil kunne forstaaes af dem, som have gjort sig den Ulejlighed at se paa det Materiale, der er overladt Udvalget, at det har været ret vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for mig som Lægmand at sætte mig ind i dette Materiale, faa det læst igennem, overvejet og gennemtænkt, saaledes at jeg kan forsvare at stemme for dette Million-Forslag. Hvis der havde været tilstrækkelig Tid, kunde jeg maaske være kommen til en anden Erkendelse end den, som det har været mig muligt at komme til, fordi der ikke har været levnet Udvalget mere Tid. Man fristes til at spørge: Hvad er Grunden til, at man saaledes forcerer denne Sag? Er det paa-trængende nødvendigt for Trafikkens Skyld? Er der et stærkt Krav fra Befolkningens Side paa vore sydlige Øer, Falster og Lolland, om at faa denne Sag ført igennem netop nu? Eller er vor finansielle Tilstand nu saaledes, at det ikke spiller nogen Rolle for Staten at binde en 9 Mill.

Kr. i Gennemførelsen af denne Sag? Nej, der er neppe nogen, som vil paastaa, at det er disse Ting, som have bevirket, at Kravet om denne Sag rejses nu.

Ministeren sagde ganske vist under Sagens første Behandling, at Broanlægget var nødvendigt for Befordringen af Posten og de rejsende til Lolland og Falster, og det var det Hensyn, han stillede i første Række for Fremsættelsen af dette Forslag. Dernæst sagde han, at det ogsaa vilde være hensigtsmæssigt for vor Trafik til og fra Udlandet. Men jeg kan ikke fuldt ud erkende Rigtigheden deraf. Færgerne besørge jo nu Trafikken ganske pænt. Det er kun yderst sjældent, der indtræffer Trafikforstyrrelser, og det er heller ikke rigtigt, at Færgerne er overbebyrdede. De gaa kun 8 Gange i Døgnet, og f. Eks. fra Kl. 12 Nat til Kl. 6 Morgen gaar der ingen Færge dernede. Der vil ikke være noget til Hinder for, at der kunde gaa en Færge eller et Par eller maaske flere i den Tid. Over Lille Bælt f. Eks. gaa Færgerne hele Natten igennem, og hvis det var paa-trængende nødvendigt, kunde der ogsaa befordres mere med Færgerne dernede, end det sker. Endvidere er der 3 Færger dernede, og, om jeg ikke husker fejl, udtalte Ministeren, at de præstere, hvad de kunne; men dette synes jeg heller ikke med Rette kan siges. Den ene Færge benyttes kun yderst sjældent, kun ved Ferier, ved Højtider og ved forskellige andre Lejligheder. Ellers ligger den som en Slags Reservefærge. Der var intet til Hinder for, at den, dersom der er mange rejsende eller meget Gods, kunde sættes i Gang og det meste af Aaret gaa een eller to Gange i Døgnet, medens den nu ligger stille, saa dette, at Posten eller de rejsende ikke kunne blive befordrede, som de skulle, har ikke noget paa sig.

Og Befolkningen paa Lolland og Falster klager ikke over den Forbindelse, vi have nu. Befolkningen indrømmer naturligvis — og det gør ogsaa jeg, som bor dernede, og som har haft mit Hjem dernede i 50 Aar —, at det selvfølgelig er en Behagelighed at kunne faa en fast Forbindelse, en Bro, hvor man kan køre over, i Stedet for at staa ud af Vognene og sejle over med Færgen. Men vi dernede vide ogsaa, hvad Penge ere værd, og vi vide, at vi skulle være med til at betale de 9 Mill. Kr., det koster. (*Ministeren for offentlige Arbejder:* 8 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.): Ja, 8 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., men den Slags Ting overstiger altid noget det Beløb, det er beregnet til. Vi kunne nok, som det ærede Medlem for